„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 156. Wtorek 12. Lipca 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Szef c. k. namiestnictwa mianował praktykanta sądowego Teofila Zawadowskiego i ukończonego słuchacza praw Leopolda Korwina Dzbańskiego konceptowymi adjunktami przy c. k. lwowskiej dyrekcyi policyi.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. lipca 1870.

Część nieurzędowa.

Lwów, 12. lipca.

„Frmdenblatt“ skreśla sytucyę obecną na podstawie wiarogodnych informacyi w sposób następujący:

„Wiadomości z Paryża brzmią bardzo groźnie. Francya jest zdecydowaną, w razie, gdyby z Berlina lub Ems nie nadeszły zupełnie zadowalniające oświadczenia, doprowadzić rzecz do zerwania. W Paryżu nie tyle dotknęła osoba kandydata do tronu, jak raczej wprowadzenie na scenę tej kandydatury. Że kandydat poza plecami wielkich mocarstw mianowicie Francyi miał być niejako przemyconym do kraju, tak żeby nowy król wystąpił nagle przed Europą jako „fait accompli“, to oburzyło wielce, i rząd francuski uważa takie postępowanie za policzek, którego pod żadnym warunkiem spokojnie znieść nie może. Kwestya zaostrzyła się już do następnego albo — albo: Albo kandydatura zostanie zdezawowana w Berlinie i skutkiem tego zaniechaną, — albo Francya przemówi także słówko w tej sprawie, i to słówko takie, które bynajmniej nie będzie brzmiało łagodnie.

„Jakąż postawę zajmie Austrya w obec kandydatury Hohenzollerna? Nie ulega wątpliwości, że tak Austrya jak i inne wielkie mocarstwa używają wszelkiego wpływu swego na to, aby działać uspokajająco na obu przeciwników, tj. Francyę i Prusy. Wprawdzie występujący z radami roztropności trudne mają stanowisko w obec rozbudzonych z obu stron namiętności. A namiętność doszła już we Francyi do najwyższego szczytu. Dzienniki dmą już w surmy wojenne i obok innych podburzających wiadomości podają i tę, że eskadra tulońska otrzymała rozkaz, aby była w pogotowiu do udania się po armię afrykańską do Algieru. Pomimo tego jednak spodziewać się jeszcze można prawie z pewnością uspakającego zwrotu. Prusy ulękną się i muszą się ulęknąć ciężkiej odpowiedzialności za to, iż postępowaniem swojem naraziłyby pokój europejski. Gdyby jednak, wbrew wszelkiemu oczekiwaniu, wypadło inaczej, i gdyby rozstrzygnienie nastąpić musiało za pomocą oręża, natenczas obowiązkiem będzie naszych kierujących mężów stanu czuwać nad tem, ażeby Austrya nie wdała się w spór przedwcześnie, lecz owszem zachowała zupełną swobodę działania, aby w danej chwili, z uwzględnieniem jedynie tu rozstrzygających interesów państwa, zaważyć głosem swoim stanowczo na szali wypadków.

Wiedeń. „Wiener Ztg.“ pisze: „Wspomniono w dziennikach, że J. C. W. najdostojniejszy arcyksiążę Albrecht przy bankiecie zakończył przemowę swoją toastem na cześć cesarza rosyjskiego.

Wiadomość tę należy w ten sposób sprostować, że J. C. W. arcyksiążę Albrecht przemawiał wtedy, gdy po obiedzie cesarz przedstawił Mu generałów dla złożenia gratulacyi z powodu udzielenia wielkiego krzyża orderu św. Jerzego.“

Berlin. „Kreuzzeitung“ w artykule o kandydaturze księcia Hohenzollern potępia stanowczo postępowanie księcia Gramonta. Francuski minister spraw zagranicznych, pisze „Kreuzzeitung“, musi wiedzieć, że ani król Wilhelm, ani Prusy, ani północno-niemiecki związek niema w tem żadnego interesu by książę Hohenzollern osiadł na tronie hiszpańskim. Minister spraw zagranicznych przyjaźnego mocarstwa nie powinien pomawiać Prusy, że psują równowagę Europy. Król jak wiadomo odradzał księciu przyjęcia korony hiszpańskiej. Gdyby ją jednakże książę po wyborze kortezów przyjął, dlaczegoż mamy traktować naród hiszpański tak jak dziecko? Gdyby książę przez wybór kortezów został królem hiszpańskim, natenczas należy Hiszpanom szczerze gratulować. Zresztą jednakże, kończy „Kreuzzeitung“, sprawa ta nas nie obchodzi i spodziewamy się, że Francya niebawem potrafi ocenić neutralne stanowisko Prus w tej kwestyi.

— „Provinzial Correspondenz“ zamieszcza w ostatnim swym numerze artykuł pod napisem: „Die grossen Reformen und der Landtag“ (wielkie reformy i sejm), w którym całą winę nieprzyjścia do skutku projektów do prawa wielkiej doniosłości zwala na izbę poselską, biorąc natomiast w obronę tak izbę panów jak i rząd. O Izbie panów pisze pomieniony organ ministeryalny co następuje: „Udowodniono tu w nowszym czasie niezbitemi faktami, że wielkie reformy w ostatnich latach nie rozbiły się o izbę panów, lecz o izbę poselską: ordynacya powiatowa, prawo o wychowaniu i reforma hipoteczna nie postąpiły w izbie poselskiej tak daleko, żeby się niemi zająć była mogła izba panów. W fakcie tym niezaprzeczonym nie da się nic zmienić przez przypuszczenie o możebnem zachowaniu się izby panów, gdyby daną jej była możność powzięcia uchwały co do owych praw. Przypuszczenia te zresztą opierają się tylko na orzeczeniach pojedyńczych wybitnych członków izby; doświadczenie atoli nauczyło, że przy rozstrzeganiu izby panów nad projektami, do których rząd znaczną wagę przywiązywał, zawsze w końcu zaciężył poważny i sumienny wzgląd na zapatrywanie się rządu i życzenie porozumienia się z nim. Często powtarzane twierdzenie, że „cały świat wie“ ile reform uniemożebniła izba panów, jest pomimo jego pewności całkiem nietrafne i nie znajduje mianowicie pod względem „planów reformacyjnych rządu“ w historyi ostatnich lat żadnego potwierdzenia. Stronnictwo konserwatywne i izba panów uchwalały przeciwnie i reformy, które początkowo z zasadniczych wątpliwości „zimno“ przyjmowały, ażeby tylko wesprzeć rząd w ogólnej jego polityce. Żaden znaczniejszy rządowy plan reformy nie rozbił się w najnowszych czasach o izbę panów lub o stronnictwo konserwatywne, i jeżeli hrabia Bismarck, celem przezwyciężenia owych wątpliwości, jak to liberalne dzienniki podnoszą, widział się spowodowanym przypomnieć stronnictwu konserwatywnemu konieczność stałego wspólnego działania i stałego popierania rządu w wspólnym patryotycznym interesie, to jego przedstawienia nigdy nie były daremne, przeciwnie izba panów i stronnictwo wspomagały rząd faktyeznie w wszystkich jego ważnych zadaniach i usiłowaniach, nawet z przezwyciężeniem własnego zdania, ile razy chodziło o faktyczne rozstrzygnięcie; — w tak wielkiem przeciwieństwie z stronnictwem liberalnem, które nawet przy prawach, które jego zapatrywaniu się w głównych punktach odpowiadały i które sławiło jako wielki postęp, jak kodex karny, pozostawiło honor ostatecznego przyjścia do skutku przeważnie stronnictwu koserwatywnemu.“ W końcu domaga się „Provinzial Zeitung“ zmiany regulaminu obrad.

Londyn. O wypadkach w Pekingu zamieszcza „Morningpost“ telegram Tientsin z d. 25. czerwca. Okrucieństwa spełnione w stolicy Chin według tego telegramu były naprzód ułożone i przedewszystkiem wymierzone na Francuzów i księży francuskich. Francuski poseł Rochechourat, francuski konzul, siostry miłosierdzia i francuscy księża zostali wymordowani. Katedra zbudowana na podstawie traktatów została spaloną. Trzech rosyjskich poddanych zamordowano także jak się zdaje przez pomyłkę, gdyż innych nie zaczepiono. Nazajutrz skończyła się rzeź a tłumy rozbiegły się.“ Jeżeli wiadomość ta potwierdzi się — pisze „Morningpost“ — to okropna ta zbrodnia popełniona na poddanych Francyi musi natychmiast zostać ukaraną. Rosya oczywiście stanie w tej sprawie po stronie Francyi. Spodziewać się także można, że także i inne narody wystawiono na podobne okrucieństwa, udzielą Francyi moralną a nawet może i materyalną pomoc, gdyż idzie tu o zabezpieczenie świętości dyplomatycznych stosunków, o honor mocarstw europejskich a wreszcie i o obronę poddanych europejskich przed prześladowaniem.“ Wiadomości o tychże morderstwach potwierdziły się istotnie.

Paryż. Dziennikarstwo francuskie zajęte jest jedynie kombinacyami politycznemi i komentowaniem ostatnich wypadków w sprawie hiszpańskiej. „Patrie“ donosi, że rząd hiszpański zawarł dnia 6. b. m. przymierze z Prusami. „Pays“ żąda wojny z Prusami. Tak łagodna zazwyczaj „Liberté“ żąda toż samo, by rząd prędko sprawę załatwił, zajął Ren, jeżeli tego potrzeba. i w drodze dyplomatycznej albo przez wojnę ukarać Prusy za ich wystąpienie przeciw Danii i Austryi tak, by się ich w przyszłości już obawiać nie było potrzeba. Mniej stanowczo chociaż wyraźnym tonem wojennym przemawia ministeryalny „Moniteur“, który jest organem Olliviera. „Moniteur“ pisze: „Oświadczenie ministra spraw zewnętrznych przyjęto we wszystkich warstwach społeczeństwa z wielkiem wzruszeniem i uczuciem patryotycznem, które łatwo zrozumieć można. Chociaż Francya przejęta jest chęcią utrzymania pokoju, to przecież od roku zostaje pod przykrą presyą. Łatwo mogły Prusy zadowolić Francyę, ktorej szlachetne idee nie sprzeciwiają się słusznej ambicyi jej sąsiadów, przez mniej ważne sprostowanie granicy albo przez opuszczenie Luxemburga. Francya była cierpliwą. Jednakże miarka już się przepełniła i dziś nie można już siebie samego łudzić. Nasz patryotyzm patrząc na przeszłość od r. 1845 do 1870 uczuwa najgłębsze oburzenie. Kraj jest w tej chwili szczęśliwy, gdyż słowa ministra są echem jego własnych uczuć, i cieszy się z silnego stanowiska rządu. Niektórych zadziwia szybkie postanowienie i silne oświadczenie rządu. Odpowiedzieć możemy tym ludziom, że nie tylko sama kwestya nakazywała zająć silne stanowisko, lecz także i sposób prowadzenia tych układów nie pozwalał inaczej sobie postąpić. Marszałek Prim unikał urzędowych osób i prowadził układy z wojskowym attaché poselstwa pruskiego w Madrycie. Poseł pruski i poseł hiszpański w Paryżu nie wiedzieli nic o tej sprawie. Dopiero w ostatniej chwili t. j. przed kilku dniami, gdy sprawa cała stała się faktem dokonanym, uwiadomił o tem wszystkiem Prim pana Mercier de Lostende. Hiszpański ajent znajdował się w Ems; ażeby król pruski w potrzebie dowiedzieć się mógł o wszystkich szczegółach tych układów. Z tych najzupełniej prawdziwych szczegółów można się przekonać, że Francyi za to groźne zawikłanie nie można pociągać do odpowiedzialności. My z naszej strony jesteśmy przekonani, że opinia publiczna w tych krokach rządu, któremi izba jest zachwyconą, nic nadzwyczajnego nie znajduje.“ Olozaga wysłał dnia 6. b. m. do swego rządu w Madrycie długą szyfrowaną depeszę, w której wzywa rząd swój do ustąpienia, gdyż wojna jest rzeczywiście bliską na wypadek oporu. Jakkolwiek rząd francuski żywi nadzieję, że jego energiczne wystąpienie i gotowość do walki będą mogły zachwiać opór przeciwników, mimo to jednakże przygotowania do wojny już rozpoczęto. W ministerstwie wojny pracują bardzo a senat podwyższy kontyngens wojskowy znowu do 100.000. Do hiszpańskiego rządu wysłano dnia 7go b. m. notę napisaną w tonie podobnym do oświad-

czenia księcia Grammonta. Nota ta jest przeznaczoną dla regenta Serrano. Jedną depeszę wysłano także do posła francuskiego w Petersburgu. Poseł francuski ma się zapytać, jak rząd rosyjski zapatruje się na tę całą sprawę. O proponowanej przez Anglię konferencyi, rząd francuski nie chce nawet nic wiedzieć. Rząd zgodziłby się tylko na kongres, na którym miałyby być załatwione wszystkie kwestye bieżące. Ale na to znowu nie zgodzą się inne mocarstwa.

— Jaka jednomyślność zapanowała obecnie pomiędzy stronnictwami francuskiemi, świadczy najlepiej, że tylko kilku członków najskrajniejszej lewicy ośmieliło się wystąpić w izbie z przestrogami, by rząd zbyt gorączkowo nie działał, w prasie zaś tylko jeden jedyny „Journal des Débats“ usiłuje koić ogólne rozdraźnienie, podczas gdy całe dziennikarstwo bez różnicy odcieni, staje po stronie rządu, a p. Granier de Cassagnac wzywa już cesarza do rewindykacyi dawnych granic Renu, jako koniecznych do zabezpieczenia Francyi przed szpadą Prus, „wiecznie godzącą w jej serce“. W St. Cloud partya wojenna całkiem wzięła górę, a jak stanowcze jest postępowanie rządu, dowodzi rozmowa księcia Gramont i p. Ollivier z p. Wertherem przed jego odjazdem do Ems, którą „Koeln. Ztg.“ i „Ind. Belge“, zgodnie w ten sposób opisują: Dnia 4. b. m. na pierwszą wiadomość otrzymaną z Madrytu o kandydaturze księcia Hohenzollern, zaprosił ks. Gramont ambasadora pruskiego do hotelu spraw zagranicznych, gdzie i p. Ollivier się znajdował, by z rozkazu cesarza być obecnym rozmowie obu dyplomatów. Na zapytanie księcia zaręczał p. Werther, że mu o układach Prima z księciem Leopoldem nic nie było dotąd wiadomem i że według jego przekonania, rząd pruski całkiem jest obcy podobnej kombinacyi, która mu (panu Werther) wydaje się nawet lekkomyślną (etourdi). P. de Gramont, nie wchodząc w dalsze badanie ambasadora, oświadczył mu, iż jest życzeniem cesarza, aby p. Werther udał się osobiście do Ems i przedstawił królowi swemu, jak boleśnie dotknęło monarchę francuskiego przyjęcie korony hiszpańskiej przez księcia Hohenzollern i jak szczerze byłby zadowolniony, gdyby król w mądrości swej i życzliwości dla Francyi skłonił, jako głowa rodziny swego kuzyna do zrzeczenia się tronu, ofiarowanego mu przez Prima. „Gdyby przecież — dodał p. de Gramont — król Wilhelm raczył inaczej w tej mierze rozstrzygnąć, w takim razie trudno zataić, że niebezpieczeństwo katastrofy byłoby oczywiste.“ Na to odparł p. Werther, iż w obec ważności (gravité) sprawy, pragnąłby wyraz „katastrofa“ mieć wyraźniej określony, czy takowy oznacza groźbę wojny? Tu powstał z miejsca milczący dotąd p. Ollivier i wyrzekł te uroczyste słowa: „W imieniu cesarza i jego rządu zniewolony jestem na zapytanie to odpowiedzieć potakująco: „Oui, il y a menace de guerre!“ (Tak, wtedy grozi wojna.) —. Po takiem dictum acerbum p. Werther tego samego wieczora wyjechał do Ems, gabinet tuileryjski zaś natychmiast wysłał depesze do Londynu, Florencyi i Wiednia.

Madryt. Od czasu odroczenia posiedzeń kortezów zajmuje się znowu prasa szczegółowiej wielkiemi palącemi kwestyami, jako to: obsadzeniem tronu, szansami rzeczypospolitej, wichrzeniami stronnictw reakcyjnych itd. Jeżeli się pominie abdykacyę i manifest ekskrólowej, to ostatnie dnie nie są bardzo ważne w wypadki. W braku ważnych nowin, sięga się przedmiotów dalej oddalonych. I tak „Iberia“ zamieściła trzy łamy długi nekrolog Waldecka; podobna uwaga na sprawy zagraniczne jest podług pojęć hiszpańskich rzeczą niesłychaną. — Z zadowolnieniem cytują różne progresystyczno-demokratyczne dzienniki następujący ustęp republikańskiego kolegi: „Korona Hiszpanii, jeżeli rzeczpospolita nie przyjdzie do skutku, przypadnie temu, który obywatelskiemi cnotami i doświadczeniem swojem potrafi sobie zjednać sympatyę narodu hiszpańskiego. Czas królów z Bożej łaski już przeszedł dla naszego kraju!“ „Podoba nam się,“ zauważa na to ściśle monarchiczna „Iberia“, „że republikanie przyznają nareszcie, iż monarcha hiszpański może być dla nich osobistością sympatyczną, obdarzoną cnotami obywatelskiemi. Podoba nam się natomiast, że dziennik republikański jedynie godność królewską, która się powołuje na prawo od Boga udzielone, uważa za przeżytą.“

Moderadosy oburzają się w najwyższym stopniu na to, że akt abdykacyi Izabelli nie został podpisany w obecności jej męża Don Francisco de Asis. Polemika, jaką ze sobą prowadzą dzienniki izabellińskie i karlistowskie, staje się z dniem każdym zapalczywszą. Zwolennicy Izabelli pragną na drodze pokojowych rokowań dojść do celu; karliści głoszą prawo powstania; przeto pierwsi czynią uroczyście odpowiedzialnymi swoich rywalów „za wszystką krew, jaką już przelano i jeszcze przeleją,“ podczas kiedy ci odpowiadają na to epitetami jak „nędzni intryganci“, „tchórzliwi wichrzyciele“ itd. Karliści entuzyazmują się nad szlachetną wiarą, z jaką król ich oświadczył, że wszelkie rozstrzygnięcie soboru przyjmie jako dogmat.

Obecnie znaną jest także przyczyna, dla której abdykacya Izabelli tak długiej zwłoki doznała; przyczyną tą była ta okoliczność, że w obozie moderadosów bardzo różnie się na to zapatrywano, co właściwie na korzyść restauracyi strąconej z tronu dynastyi przedsięwziąć można. Prawe skrzydło tego stronnictwa nie chciało wcale słuchać o abdykacyi, lecz życzyło sobie prostej restauracyi monarchii takiej, jaka była w roku 1868. Gonzales Bravo i hrabia Girgenti, którzy, pomimo zaproszeń, nie byli obecnymi aktowi abdykacyi, uważani są za naczelników tej frakcyi. Inni znowu moderadosi popierali plan, ażeby królowa w Madrycie samym abdykowała i żeby ad hoc kortezów zwołano. W przeciwieństwie z tem inni jeszcze chcieli, ażeby uznano fakty dokonane, lecz żeby rozstrzygnięcie, co się ma stać z księciem Asturyi, zawisłem było od dalszego przebiegu rewolucyi. Żadna zatem z tych frakcyi nie jest całkiem zadowolniona z najnowszego postanowienia ekskrólowej.

Nieustający komitet kortezów odbył pierwsze posiedzenie i uchwalił, że na przyszłość zbierać się będzie regularnie co czwartek, jeżeli bardzo gwałtowne sprawy nie będą wymagać nadzwyczajnego posiedzenia. Komisya spraw wewnętrznych odbyła również pod prezydyum Ruiz-Zorilli posiedzenie; obrady dotyczyły kwestyi finansowych mniejszej doniosłości. Także i stronnictwa nie próżnują. I tak już od dość dawnego czasu tworzący się klub moderadosów nareszcie się ukonstytuował i na zgromadzeniu, w którem więcej niż 400 członków udział wzięło, zamianował swoję juntę. Wierny swemu charakterowi ultrokonserwatywnemu, rozwinął klub przy wyborze obfitość form, która wieki średnie przypominała. Służba domu była w liberyach galowych, halabardziści i paziowie uwijali się po korytarzach pobocznych sali. Statuty noszą piętno najwyraźniejszego filistrowstwa. I tak na przykład ci członkowie, którzy byli albo jenerał-kapitanami lub ministrami korony, mają specyalne prawa; ci zaś, którzy obydwa tytuły w sobie łączą, używają charakteru prezesa komitetu! Komitet składa się z następujących osób: Margrabia Novaliches, Arrazola, San Luis i z jedenastu innych dość nieznanych wielkości. Dyrektorowie reakcyjnych dzienników „El Tiempo“ i „El Eco de „Espanna“ otrzymali funkcye honorowe. „Epoca“ donosi, że posiedzenie zamknięto okrzykami na cześć księcia Asturyi.

Szeregi zwolenników Izabelli coraz bardziej się przerzedzają, podczas kiedy Alfoniści rosną w liczbę. Od wydania manifestu przez ekskrólową proces ten przybrał jeszcze większe rozmiary; po abdykacyi matki miało właściwie całe stronnictwo przejść do obozu syna. Lecz pewna liczba zwolenników Izabelli twierdzi, że abdykacya ta nastąpiła pod moralnym przymusem, który ich obowiązuje do pozostania wiernymi Izabelli.

W miastach Tortosa i Reus urządzono z powodu ogłoszenia prawa o małżeństwie cywilnem uroczystości ludowe. W obydwóch miastach, mianowicie w republikańskiem mieście urodzenia Prima, zaraz po rewolucyi, zanim jeszcze prawie małżeństwo cywilne dozwolonem było, pozawierano liczne małżeństwa cywilne.

Komitet profesorów uniwersyteckich, pisarzy i studentów rozpisał na 5. do 10. października r. b. narodowy kongres oświaty.

Bukareszt. W d. 27. z. m. zebrali się senatorowie i posłowie w kościele metropolitalnym w Bukareszcie, by uczestniczyć odśpiewaniu uroczystego Te Deum, poczem udali się do sali posiedzeń izby. O 12. godzinie przybył tu prezes ministerstwa i odczytał orędzie książęce bardzo krótkie i tego mniej więcej brzmienia:

„Panowie senatorowie! panowie deputowani! Powołałem was na dzisiaj, dzień 15. (27) czerwca na sesyę nadzwyczajną. Ponieważ jednak w obecnej porze roku interesa gospodarcze powoływać wasby mogły do zagród domowych, przeto zadaniem waszem jest tylko sprawdzenie tytułów waszych wyborów. Oby Bóg błogosławił prace wasze! Podp. Karol.“

Po odczytaniu orędzia cofnęli się ministrowie, a senatorowie udali się do senatu. W sali posłów miało być wybrane biuro prowizoryczne, a jenerał Tell, który siebie uważał za najstarszego wiekiem posła, zasiadł w krześle marszałkowskiem: na krzyk jednak radykałów musiał je opuścić, poczem jednego ze swego stronnictwa, ośmdziesięcioletniego p. Sacalof, w Ismaile wybranego, zaprowadzili na krzesło marszałkowskie. Z powodu wątpliwego jednak prawa p. Sacalofa do godności marszałka, musiał znowu na krzyk innych posłów opuścić zajęte co dopiero miejsce, na którem utrzymał się nareszcie zgrzybiały już poseł Beldiman z Mołdawii, do żadnego nie należący stronnictwa i dlatego przez wszystkie za marszałka prowizorycznego uznany. Czterem najmłodszym wiekiem posłom poruczono prowizorycznie urząd sekretarzy. Przypadkiem należy trzech z nich do stronnictwa radykalnego a jeden do stronnictwa bojarów. Przy imiennem wywołaniu posłów odezwało się 60 a przeto nawet nie połowa członków izby prawem przepisanych. Lubo zaś izba podzieliła się następnie na 8 sekcyi dla sprawdzenia wyborów, to jednak zachodzi jeszcze kwestya, czy sprawa ta będzie mogła być ukończoną bez liczby posłów do stanowienia uchwał potrzebnych.

Kronika.

— Rektorem uniwersytetu Lwowskiego wybrany został na przyszły rok szkolny jednogłośnie przez profesorów wszystkich fakultetów profesor teologii pastoralnej Dr. teologii ksiądz Franciszek Kostek.

(Podrzucone dziecię.) Pod murem bóżnicy na trzeciej dzielnicy miasta znaleziono dnia 8. lipca dziecię nie żywe, mające około 5 miesięcy. Ciało odwieziono do szpitalu. Śledztwo rozpoczęte.

(Ze Stanisławowa) donoszą nam o uroczystości, która się tam odbyła d. 6. b. m. z powodu założenia kamienia węgielnego pod budowę nowego ratusza. Uroczystość rozpoczęła się nabożeństwem w kościele łacińskim z uderzeniem godziny 10. zrana. Pochód z kościoła odbył się w następującym porządku: Pochód otworzyła część straży miejskiej, po niej szły bractwa, stowarzyszenia, urzędnicy miejscy, celebrujący z duchowieństwem, naczelnik miasta z asesorami i całą radą, przełożeni wszystkich urzędów, naczelnik rady powiatowej, komendant wojska, urzędnicy rządowi, oficerowie, urzednicy wojskowi i profesorowie. Pochód zamknęła straż miejska. Po poświęceniu pochód w tym samym porządku odprowadził celebrującego do kościoła.

Przy założeniu kamienia wygłosił dr. Ignacy Kamiński piękną i do uroczystości zastosowaną mowę. Udział publiczności był bardzo liczny a porządek wzorowy. W otwór kamienia węgielnego włożono oprócz monet tegoczesnych srebrnych i miedzianych, tudzież monet starożytnych znalezionych przy kopaniu fundamentów pod ratusz, także opisaną na pergaminie: „Kartę pamięci dla potomności przy założeniu kamienia węgielnego pod budowę ratusza d. 6 lipca 1870.“

(Samobójstwo.) W Ostryniu w powiecie tłumackim popełnił samobójstwo na noclegu u jednego z tamtejszych włościan wychodźca Franciszek Radziszewski z Terespola na Podolu. Przyczyną samobójstwa była nędza i słabość.

(Zabójstwo.) W Łączkach brzeskich w pow. pilznieńskim Maryanna Knap, cierpiąca na pomieszanie zmysłów, odcięła 9letniemu synowi głowę rzezakiem.

(Nieszczęsne wypadki.) W Starych Kutach w pow. kosowskim podcięte drzewo spadło na włościanina Mykitę Babczuka i zabiło go natychmiast. — D. 7. b. m. utonął w Prucie podczas kąpieli parobek Iwan N. z Mikuliniec w pow. śniatyńskim.

(Zjazd lekarzy i badaczy przyrody w Poznaniu.) Otrzymujemy następujące ogłoszenie: Odnośnie do odezwy naszej z dnia 15. marca r. b. upraszamy wszystkich, którzy udział mieć pragną w zjeździe lekarzy i badaczy przyrody w Poznaniu, by niebawem zgłaszali się do Wydziału gospodarczego na ręce niżej podpisanych z dołączeniem 3 talarów.

Bilet, program szczegółowy i przewodnika Poznańskiego wraz z sprawozdaniem z czynności Wydziału gospodarczego otrzyma każdy za przybyciem swojem w małej sali Bazarowej, gdzie począwszy od dnia 22. lipca urządzone będzie stałe biuro od godziny 6tej z rana aż do godziny 11tej w nocy.

Program tymczasowy jest następujący:

1. W poniedziałek 25. lipca o godz. 10tej z rana zagajenie w sali szkoły realnej, wybór prezesa i sekretarzy, podział na sekcye, proponowanie miejsca przyszłego zjazdu, przemówienie prof. Leberta w języku francuskim i odczyt pracy Dra Libelta; o godz. 2giej obiad wspólny w Bazarze i przyjęcie gości przez zarząd Tow. Przyj. Nauk Poznańskiego.

2. We wtorek 26. lipca posiedzenia wydziałów od godz. 8mej z rana do 2giej w południe; po obiedzie o godz. 4tej wycieczka do fabryki prof. Szafarkiewicza i ztamtąd do parku Wiktoryi na koncert, na który zaprasza koło Towarzyskie.

3. We środę 27. lipca posiedzenia wydziałów od godz. 8mej z rana do godz. 2giej z południa; po obiedzie zwiedzanie główniejszych gmachów w mieście a wieczorem schadzka w ogrodzie ludowym.

4. We czwartek 28. lipca wycieczka pociągiem nadzwyczajnym do Bendlewa, dokąd gości zaprasza pan Bolesław Potocki.

5. W piątek 29. lipca posiedzenia wydziałów; po obiedzie dalsze zwiedzanie miasta.

6. W sobotę 30. lipca o godz. 10tej z rana ogólne posiedzenie, wybór miejsca przyszłego zjazdu; wspólny obiad pożegnalny w Bazarze.

Przez cały czas zjazdu będą obiady gotowe w Bazarze.

Obniżenia opłaty kolei żelaznych odmówiło ministeryum.

Poznań, 4. lipca 1870.

Dr. Matecki, przewodniczący. Dr. A. Mizerski, sekretarz.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu:

	Miejsce targu: Drohobycz zr.	c.	Żurawno zr.	c.	Żydaczów zr.	c.	Rozdół zr.	c.	Mikołajów zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	10	4	.	4	.	4	.	4	30
„ żyta	2	50	2	25	2	20	2	20	2	32
„ jęczmienia . .	2	85	2	25	2	25	1	80	2	23
„ owsa	2	20	1	50	1	50	1	50	2	19
„ grochu	2	90	.				.	.	2	53
„ hreczki	2	35	.	.	.	.	2	40	2	18
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	2	75	.	.	2	52
„ ziemniaków . .	1	40	1	20	1	60	1	20	1	16
Cetnar siana	1	90	1	40	1	20	1	20	3	71
Sąg drzewa twardego	10	.	4	.	7	.	7	.	6	50
„ „ miękkiego	6	50	3	.	6	.	5	.	4	50
Funt mięsa wołowego	.	14	.	14	.	14	.	16	.	15
Miara wina	.	60	.	.	.		.	80	.	60
„ piwa		20	.		.	24	.	16	.	16
Wyrobnik z wiktem	.	45	.	30	.	.	.	30	.	25
„ bez wiktu .	.	60		.	.	.		60		40

Lwów, 11. lipca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c. do 9 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 60 c. do 5 złr. — c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr. — c., owies 100 ℔ 3 złr. 30 c. do 3 złr. 50 c., kukurudza 170 ℔ 5 złr. 25 c. do 5 złr. 50 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., koniczyna 180 ℔ 32 złr. — c. do 35 złr., rzepak 13 ℔ — złr. — c. do — złr. — c., lnianka 150 ℔ — zł. — c. do — złr. — c., groch 180 ℔ 5 złr. 30 c. do 6 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 32 złr. — c. do 32 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 17 złr. 50 c. do 18 złr. — c., chmiel 100 ℔ 45 złr. — c. do 50 złr. — c.; spirytus wiadro 15 złr. 25 c. do 15 złr. 50 c.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 11. lipca. „Norddeutsche Allg. Ztg." pisząc o artykule dziennika Pays", stwierdza, że francuska wrzawa wojenna nie znalazła odgłosu po tej stronie Renu, dalej zaś nagania stanowczo oświadczenia księcia Grammont. Prusy nie przyczyniły się niczem do wyboru króla w Hiszpanii, i nie też bez ubliżenia sobie przeciw temu aktowi uczynić nie mogą. Prusy nie mają uprawnienia a tem samem niemają i obowiązku do pełnienia podsuwanych im usług. Znaczy to szukać zaczepki tam, gdzie nie ma żadnego do niej powodu. Jeśli to było zamiarem ks. Grammont, niechby się miał na baczności. „Norddeutsche Ztg." oświadcza dalej, iż żądanie dziennika „Voss'sche Zeitung", ażeby minister spraw zewnętrznych odnośnie do kandydatury hiszpańskiej nie brał na siebie żadnych zobowiązań, któreby potem żelazem i krwią wypełnić musiano, zgodne jest z zapatrywaniem rządu.

Paryż, 11. lipca. Na posiedzeniu ciała prawodawczego oświadczył ks. Grammont, iż rząd pojmuje niecierpliwość kraju, nie może atoli w obecnej chwili zawiadomić o swych postanowieniach, ponieważ rząd oczekuje odpowiedzi, od której zawisły dalsze jego kroki. Jak dotąd zdaje się, iż wszystkie gabinety uwzględniają uprawnione zażalenia Francyi.

(Telegramy „Czasu".)

Wiedeń, 11. lipca (prywatna). Na giełdzie wielki popłoch. Wielkie niewypłacalności. Doniesienia z Paryża dosyć groźne. Książę Palikao (Montauban) powołany; urlopowanie żołnierzy wstrzymane. Oczekują, że Francya postawi somacyę Prusom. Dziś podobno Bismark przybędzie do Ems i z królem ma się naradzać. Dziś oczekiwane rozstrzygnięcie pod względem odpowiedzi, jaką dadzą Prusy.

Paryż, 11. lipca. Wczoraj przed północą najwyższy kurs renty 68 60, najniższy 67 80; ostatni kurs 67 95. „Constitutionnel" pisał: Rząd otrzymał dziś rano pierwszą depeszę pruską. Gabinet pruski miał oświadczyć, jako wcale nie wdaje się w sprawę Hohenzollerna. „Constitutionnel" mówi: Rząd francuski ma się skłaniać do tego, że na tem objaśnieniu poprzestanie, zdaje się jednak być dowiedzionem, że król pruski upoważnił księcia Hohenzollerna do przyjęcia korony. Gabinet pruski może uniknąć starcia się, jeżeli zażąda od króla cofnięcia upoważnienia danego księciu. Reprezentant Francyi ma polecenie przemawiania w tym duchu.

Paryż, 11. lipca. Dzisiejszy „Constitutionnel" mówi: Benedetti zawiadomił króla pruskiego o protestacyi rządu francuskiego. Król zażądał zwłoki. Rząd francuski polecił oznajmić, że zwłoka musi być bardzo krótką. Dziś jest rzeczą zupełnie pewną, że król pruski upoważnił księcia Hohenzollerna do przyjęcia korony.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Orpheus in der Unterwelt"**, komiczna opera w 3 aktach.

Jutro (przedst. pol.): **„Dalila"**, dramat w 5 aktach Oktawiusza Fenillet.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 11. lipca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	224	—	226	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	197	—	198	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	97	—	99	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	71	50	73	—
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	83	—	83	60
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	25	76	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	40	91	—
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	50	91	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	74	—	74	75
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gl. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	76	5	82
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	85
Napoleondor	—	—	—	—	9	85	9	95
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	90	10	10
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	88	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	53	1	54
Bank.-pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	80¾	1	82
Srebro	—	—	—	—	120	50	121	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8 lipca 1870

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	68.25	68.40
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	237 25	238.25
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	236.50	237.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.—	89 —
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	96 40	96 60
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	105.50	106 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	115 80	116.20
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.50	74 50
Galicyi	74 50	75.—
Niższej Austryi	97.50	98.50
Siedmiogrodu	77.25	77.75
Węgier	79 75	80.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	254 50	255.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	255.80	256.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	870.—	875.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	716.—	717.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	583.—	585.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	210 -	210.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2092	2097
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	241.50	242.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	204 50	205 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	363.—	365 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	195.50	195 70
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.—	106 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	75.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.50	91.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.75	91.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93 80	94 —
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.60	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.25	92.50
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.—	101 50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.50	99.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	156.50	157.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.—	32.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.—	30.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.25	15 75
Salma po 40 zł. m. k.	40.50	41.50
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	123.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.—	22 —
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21 —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	101.10	101.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	101.20	101.40
Hamburg za 100 M. B.	89.50	89.60
Londyn za 10 ft. szt.	121.30	121.45
Paryż za 100 fr.	48.20	48.25

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 81	5.81½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.70½	9.71½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	118.35	118 65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 11. lipca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	54	—
„ „ w srebrze	63	25
Losy z 1860. roku	90	—
Akcye banku wiedeńskiego	660	—
„ „ kredytowego	228	50
Londyn 10 funtów szterlingów	125	75
Srebro	122	25
„ towarem	—	—
Napoleondor	10	05

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1576) **Konkurs.** (2)

Nr. 1332-Pr. Obsadzać się ma: Posada naczelnika departamentu rachunkowego przy c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej galicyjskiej z tytułem i godnością nadradcy finansowego w VI. klasie dyet z roczną płacą 2500 złr. Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe prośby w przeciągu 4 tygodni do Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie, i udowodnić, że egzamin z rachunkowości państwowej pomyślnie zdali, i że posiadają zupełną biegłość w języku krajowym.

We Lwowie dnia 4. lipca 1870 r.

(1580) **Edykt powoławczy.** (2)

Nr. 2172. Pan Władysław Godowski, c. k. elew urzędu telegraficznego, usunął się dnia 2go czerwca b. r. od służby swojej, nie wytłumaczywszy się z tego kroku. Ponieważ miejsce pobytu p. Władysława Godowskiego nie jest wiadome, wzywa się go, aby w 14 dniach po pierwszem umieszczeniu tego edyktu w Gazecie Lwowskiej do urzędu telegraficznego się zgłosił i z swego postępowania się wytłumaczył.

C. k. Inspektorat telegrafów.

We Lwowie dnia 5. lipca 1870.

(1577) Edykt. (3)

L. 6724. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu dozwala celem ściągnienia sumy 900 rubli sr. wyrokiem sądu polubownego z dnia 1go kwietnia 1846 wywalczonej razem z kosztami egzekucyi w kwotach 13 zł. 13 kr. i 2 zł. 87 kr. w. a., tudzież kosztów egzekucyjnych terazniejszych w kwocie 27 zł. 61 kr. w. a. po przeprowadzonym 1szym i 2gim stopniu egzekucyi przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności Mojżesza Landau pod Nr. konskr. 340 i 341 w Tarnopolu leżącej, na rzecz Chany Gross, która to przymusowa publiczna sprzedaż w tymże c. k. sądzie obwodowym w 2ch terminach, t. j. dnia 11. sierpnia 1870 i 1. września 1870, każdą razą o godzinie 9tej przed południem pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Za cenę wywołania ustanawia się suma 1678 zł. $79^{1}/_{2}$ kr. w. a. aktem sądowego oszacowania ustalona.

2. Chęć chęć kupienia mający obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi $^{10}/_{100}$ zakład w kwocie 168 zł. w. a. do rąk komisyi sądowej złożyć, który to zakład nabywcy w cenę kupna wliczony, reszcie licytantom zaś po skończonej licytacyi zwrócony zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg z ksiąg gruntowych w registraturze sądowej przeglądnąć można.

O tej licytacyi uwiadamia się strony spór wiodące, wierzycieli hypotecznych Hersza Gross, Izaaka Nagler, Mojżesza Lutinger, wys. skarb na ręce c. k. prokuratoryi skarbowej, nareszcie tych wierzycieli, którzyby możebno dopiero po dniu 10. czerwca 1870 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza wcześnie lub weale doręczoną być nie mogła, na ręce równocześnie ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Mantla, któremu się pana adwokata Dra. Maxa za zastępcę nadaje.

Tarnopol, dnia 30. czerwca 1870.

Edict.

Nr. 6724. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopo wird zur Hereinbringung der mittelst Compromißspruches ddto. Tarnopol den 1. April 1846 ersiegten Forderung von 900 Silberrubel der Executionskosten von 13 fl. 13 kr. und 2 fl. 87 kr., dann der gegenwärtigen im Betrage von 27 fl. 61 kr. zugesprochenen Kosten nach durchgeführtem ersten und zweiten Executionsgrade die executive Feilbietung der dem Moses Landau dieser Forderung zur Hypothek dienenden Realitätshälfte sub CNr. 340 und 341 in Tarnopol zu Gunsten der Chane Gross bewilligt, welche bei diesem k. k. Kreisgerichte in zwei Terminen, d. i. 11. August 1870 und 1. September 1870, jedesmal um 9 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingnissen vorgenommen werden wird:

1. Als Ausrufspreis wird der durch die gerichtliche Schätzung erhobene Werth dieser Realitätshälfte, d. i. der Betrag von 1678 fl. $79^{1}/_{2}$ kr. öst. W. angenommen.

2. Jeder Mitbietende hat vor der Licitation bei der Licitationscommission als Vadium 10% des Ausrufspreises im runden Betrage von 168 fl. zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Mitbietenden sofort nach beendigter Licitation rückgestellt werden wird.

Die übrigen Licitationsbedingungen, wie auch der Grundbuchsauszug können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden die Streittheile, dann die Hypothekargläubiger Hersch Gross in Lemberg, Nr. $217^{1}/_{4}$ Isaak Nagler in Tarnopol, Moses Lutmiger in Jarczowce, das hohe Aerar zu Händen der k. k. Finanzprocuratur in Lemberg, diejenigen Gläubiger, welche nach dem 16. Juni 1870 an die Gewähr dieser Realitätshälfte gelangen sollten, oder denen die Verständigung nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, durch den denselben zum Curator ad actum mit Substituirung des Hrn. Landes-Advocaten Dr. Max bestellten Hrn. Landesadvocaten Dr. Mantel und durch Edicte verständigt.

Tarnopol, am 30. Juni 1870.

(1581) Ogłoszenie. (3)

Nr. 226/69 i 85/70. Wydział Izby adwokatów w Przemyślu podaje w myśl §. 21. ustawy adwokackiej do wiadomości, iż wedle doniesienia tutejszej Izbie uczynionego p. Dr. Ernest Gaberle, dotychczas jako adwokat w Przeworsku urzędujący, z dniem 20. marca 1870 przeniósł swoją siedzibę do Jarosławia, a p. Dr. Floryan Minasiewicz, dotychczas w Bursztynie urzędujący, przenosi z dniem 17go września 1870 siedzibę swoją do Jaworowa.

Przemyśl, 18. czerwca 1870.

(1589) Edykt. (2)

Nr. 5869. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Tarnopolu czyni niniejszem wiadomo, iż na prośbę Marka Samuela Wallersteina z Tarnopola de praes. 5go maja 1870 L. 4841 dozwala się po prawomocnem przeprowadzeniu 1go i 2go stopnia egzekucyi na dobra Budzanów prowadzonej, ku zaspokojeniu wywalczonej sumy wekslowej 2100 zł. w. a. z 6% odsetkami od 2. października 1860 bieżącemi, jako też kosztów sądu i egzekucyi, poprzednio w kwotach 9 zł. 1 kr., 7 zł. 97 kr. i 6 zł. 77 kr. w. a., jako też obecnie w kwocie 62 zł. 94 kr. w. a. przyznanych, na rzecz proszącego przymusową publiczną sprzedaż dóbr Budzanów, w powiecie Budzanowskim położonych, wedle tabuli krajowej dom. 184, pag. 107 n. 29 haer. egzekutów, to jest małoletnich spadkobierców ś. p. Aleksandra Perekładowskiego, a mianowicie: Stanisława, Olgi, Julii i Klaudyi Salomei i Elżbiety 3ga im. Perekładowskich własnych.

Licytacya ta odbędzie się w tutejszym sądzie w trzech terminach, a to: na dniu 15. września 1870, na dniu 20. października 1870 i na dniu 17. listopada 1870, każdą razą o 10tej godzinie przed południem pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa dóbr aktem sądowego oszacowania w sumie 196.425 zł. 34 kr. w. a. oznaczona.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, t. j. sumę 19.642 zł. w. a. bądź w gotówce, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, lub też w galic. obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Austr. bank narodowy od złożenia wadyum jest uwolniony.

Wadyum w gotówce złożone nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończonej licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby te dobra w powyższych trzech terminach nad lub za cenę wywołania nie mogły być sprzedane, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 17go listopada 1870 o godzinie 4tej po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzycieli hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Reszta warunków, wyciąg tabularny i akt ocenienia sądowego dóbr Budzanowa można w godzinach urzędowych w tusądowej registraturze przejrzeć, co do podatków zaś potrzebne wyjaśnienia w ces. król. urzędzie podatkowym w Czortkowie zasięgnąć.

Tarnopol, dnia 15. czerwca 1870.

(1587) Edykt. (2)

Nr. 275. Na zaspokojenie sumy resztującej 20 zł. 75 kr. Stanisławowi i Maryannie Bartosikom dłużnej, w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę w terminach dnia 4go sierpnia 1870, dnia 25go sierpnia i dnia 15go września 1870, każdego razu o godzinie 10tej przed południem w gmachu sądowym w Chrzanowie sprzedaną będzie realność pod L. 31 w Trzebini, przy ulicy krakowskiej położona, do Józefa Ostrowskiego należąca, składająca się z domu o dwóch stancyach, stajenki, ogrodu i gruntu pod L. rep. 109 objętości 1 morga 369 sążni kwad. na pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś także niżej ceny szacunkowej w sumie 270 zł., którą za cenę wywołania się ustanawia.

Wzywa się zatem chęć kupna mających z tym dodatkiem, że winni będą przed rozpoczęciem licytacyi na ręce komisyi tytułem wadyum złożyć kwotę 27 zł. w gotówce, i że dalsze warunki, oraz akt zajęcia i oszacowania w tutejszym sądzie przejrzeć mogą.

Chrzanów, dnia 23. maja 1870.

(1585) Obwieszczenie. (2)

Nr. 10356. Z dniem 16go lipca 1870 wejdzie w życie w Alwerni c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wartościowej, i będzie połączony z c. k. urzędem pocztowym w Krzeszowicach pocztą pieszą codzienną w następującym porządku:

Z Alwerni:

codzień o godzinie 1szej min. 45 po południu.

Do Krzeszowiec:

codzień o godzinie 9tej min. 35 przed południem.

(Odchodzi po przybyciu pociągu nocnego z Wiednia-Krakowa Nr. 9.)

Z Krzeszowiec:

codzień o godzinie 3ciej min. 45 po południu.

(Łączy się z pocztą południową Kraków-Wiedeń i Szczakowa-Kraków.)

Do Alwerni:

codzień o godzinie 11tej min. 35 przed południem.

Obręb doręczeń:

Alwernia, Brodla, Grojec, Mirów, Nieporaz, Oklesnia, Podłęza, Regulice, Rudno, Poręba i Załus.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 3. lipca 1870.

Kundmachung

Nro. 10356. Am 16. Juli l. J. tritt in Alwernia für den Brief- und Fahrpostverkehr ein k. k. Postamt ins Leben, und wird mit dem k. k. Postamte in Krzeszowice mittelst täglichen Fußbotenposten in nachstehender Weise in Verbindung:

Von Alwernia:

täglich um 1 Uhr 45 Min. Nachmittags.

In Krzeszowice:

täglich um 9 Uhr 35 Min. Vormittags.

(Geht ab nach Eintreffen des Nachtzuges Wien-Krakau Nr. 9.)

Von Krzeszowice:

täglich um 3 Uhr 45 Min. Nachmittags.

(Anschluß an die Mittagspost Krakau-Wien und Szczakowa-Krakau.)

In Alwernia:

täglich um 11 Uhr 35 Min. Vormittags.

Bestellungsbezirk:

Alwernia, Brodla, Grojec, Mirów, Nieporaz, Oklesnia, Podłeza, Regulice, Rudno, Poręba und Załus.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 3. Juli 1870.

(1586) Edykt. (2)

L. 5611. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek prośby Arona Nebenzahla dozwala i rozpisuje celem pokrycia pretensyi przez Arona Nebenzahla przeciw Erazmowi Kosterkiewiczowi w kwocie 500 zł. a. w. wygranej wraz z odsetkami po 6proc. od dnia 16go kwietnia 1866 i kosztami w ilości 9 zł. 87 kr., 3 zł. 47 kr. już poprzednio przyznanemi, niemniej kosztów niniejszych w umiarkowanej ilości 15 zł. w. a. przyznanych w myśl dekretu nadwornego z 27. października 1797 Nr. 385 Z. P. S. egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę sum 252 zł., 252 zł. i 252 zł. z procentem, w stanie biernym realności Wilhelma Zanderera pod Nr. 160 i 161 w Nowym Sączu, tudzież połowy realności Anieli Zanderer pod Nr. 34 w Nowym Sączu na rzecz Erazma Kosterkiewicza Dom. III. pag. 165. n. 34. on., Dom. VII. pag. 368. n. 17. on. i Dom. VIII. pag. 39. n. 29. on. ciążących, którato licytacya w trzech terminach, a to na dniu 19. lipca 1870, na dniu 2. sierpnia 1870 i na dniu 16. sierpnia 1870, każdego razu o godzinie 10tej przed południem w kancelaryi c. k. notaryusza Żywickiego jako komisarza sądowego przedsięwziętą zostanie w ten sposób, że na dwóch pierwszych terminach takowa tylko wyżej ceny wywołania, a przynajmniej za takową, w trzecim zaś terminie także niżej ceny wywołania za jakąkolwiek cenę zostaną sprzedane pod następującemi warunkami:

1. Każda suma sprzedaje się osobno wraz z procentem i wszystkiemi przynależytościami ryczałtowo bez zaręczenia jakiegokolwiek rodzaju za rzeczywistość lub pewność.

2. Jako cenę wywołania stanowi się cała suma kapitalna i każda suma na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej tej ceny albo za takową, zaś na trzecim terminie także niżej takowej za jaką bądź cenę będzie sprzedawaną.

3. Każden chęć kupienia mający ma przed licytacyą złożyć do rąk komisyi zakład 10proc. czyli dziesiątą część ceny wywołania gotówką lub w papierach rządowych, lub listach zastawnych takowych instytutów kredytowych, które przez rząd są upoważnione do ich wydania, które wszystkie papiery będą przyjęte w wartości z ostatniego kursu Gazety wiedeńskiej okazującej się.

Zakład przez najwięcej ofiarującego gotówką złożony, będzie zatrzymanym, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacyi zostanie zwróconym.

4. Chęć kupienia mającym wolno wyciągi gruntowe sum sprzedawać się mających w sądowej registraturze przejrzeć lub w odpisach podnieść.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obie strony, t. j. Arona Nebenzahla i Erazma Kosterkiewicza, małżonków Wilhelma i Anielę Zandererów, dalej wierzycieli prawo hipoteki na sumach sprzedać się mających posiadających, jako to: Feliksa Chrząszczyńskiego, Mojżesza Leizera, wreszcie wszystkich tych, którzyby po dniu 17. listopada 1869 jako dniu wydania przedłożonych wyciągów gruntowych na owych sumach prawo hipoteki nabyli, lub którymby uchwała niniejsza, lub przyszłe w tej sprawie wydać się mające uchwały z jakiegobądź powodu wcale nie, albo w czasie należytym nie mogłyby być doręczone do rąk kuratora p. adwokata Dra. Zielińskiego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 14. lipca 1870.

(1561) Ogłoszenie. (3)

L. 9878. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako władza nadopiekuńcza przedłuża w myśl §. 251 u. c. opiekę nad Wincentym Herbstem na czas nieograniczony.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 30. czerwca 1870.

(1560) Ogłoszenie. (3)

L. 2866. C. k. sąd obwodowy Nowo-Sądecki ogłasza niniejszem, że firma handlu okowitą Arona Nebenzahla w Nowym Sączu „A. Nebenzahl" i podpis tej firmy dnia 30. czerwca 1870 w rejestr handlowy firm pojedynczych wciągniętą została.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 30. czerwca 1870.

(1568) Obwieszczenie. (3)

Nr. 29954. Ces. król. sąd krajowy Lwowski jako władza nadopiekuńcza małoletniego Władysława Burzyńskiego uwiadamia niniejszem, iż uchwałą z dnia dzisiejszego przedłużoną została opieka nad powyższym małoletnim Władysławem Burzyńskim, synem Jana i Agnieszki Burzyńskich, ponad czas fizycznej pełnoletności na dalszy czas nieograniczony, przeto tenże Władysław Burzyński i nadal co do wszelkich spraw z nim zachodzących za małoletniego ma być uważanym.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 2. lipca 1870.

(1573)

Kundmachung.

Die für das erste Semester 1870 mit

Ein und Zwanzig Gulden österr. Währ.

für jede Actie der privil. österr. Nationalbank bestimmte Dividende kann vom 1. Juli l. J. angefangen bei der Nationalbank in Wien, so wie bei sämmtlichen Filialen derselben behoben werden.

Wien, den 23. Juni 1870.

Pipitz,
Bankgouverneur.

Scharmitzer,
Bankdirector.

Ogłoszenie.

Przeznaczona za I. półrocze 1870 od każdej akcyi uprzyw. austr. Banku narodowego dywidenda w kwocie

Dwudziestu jeden zł. w. a.

może być odebraną począwszy od 1go lipca b. r. w banku narodowym we Wiedniu i we wszystkich filiach jego.

Wiedeń, dnia 23. czerwca 1870.

Pipitz,
guwerner banku.

Scharmitzer,
dyrektor banku.

(1588) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

L. 284. Celem obsadzenia posady radcy starszego przy Magistracie Krakowskim ogłasza się ponownie na mocy postanowienia Rady miejskiej z dn. 24. czerwca b. r. konkurs po dzień ostatni sierpnia r. b. trwający.

Ubiegający się o posadę tę, do której płaca 1800 zł. w. a. jest przywiązaną, winni są podania swoje do Rady miejskiej na ręce prezydenta miasta wystosować i w takowych wykazać wiek, miejsce urodzenia i przebieg życia, oraz dołączyć świadectwa z odbytych nauk prawniczych i ze złożonych egzaminów praktycznych dla urzędników administracyjnych przepisanych, nakoniec z wprawy urzędniczej w służbie rządowej lub gminnej nabytej.

Kandydaci spokrewnieni lub spowinowaceni z urzędnikami Magistratu Krakowskiego, winni są stopień pokrewieństwa lub powinowactwa wykazać.

Nadmienia się w końcu, że posada radcy starszego jest stałą i że urzędnikom Magistratu Krakowskiego zapewnionem jest prawo do emerytury według przepisów dla urzędników państwa wydanych.

Kraków, dnia 1. lipca 1870.

(1592) **Edykt.** (1)

L. 2415. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Izaaka vel Icyka Szwagra, że przeciw niemu Sara Reize Szwager o przyznanie własności części realności pod l. 38 i 79 w Złoczowie na jego imię intabulowanych pod dniem 21go kwietnia 1870 do l. 2415 pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 25. lipca 1870 o 11tej godzinie przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Billeta z substytucyą pana adwokata Dra. Heynego za kuratora nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 18. maja 1870.

(1604) **Edict.** (1)

Nr. 2136. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Wojniłów wird kundgemacht, daß Josef Bohacz wider die liegende Masse nach Fed Bohacz aus Bukaczowce am 1. Juni 1870 Z. 2136 eine Klage wegen Zahlung von 150 fl. öst. W. s. N. G. ausgetragen hat, und aus Anlaß dessen für die belangte Masse Olexa Kikina aus Bukaczowce zum Curator bestellt, und über die Klage der Termin zur summarischen Verhandlung auf den 25ten October 1870 angeordnet wurde. Wovon die unbekannten Erben nach Fed Bohacz zur Warnung ihrer Rechte mittelst gegenwärtigen Edicts in die Kenntniß gesetzt werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Wojniłów, am 3. Juni 1870.

(1602) **Edykt.** (1)

L. 1778. Celem zaspokojenia pretensyi Mendla Stolbacha jako prawonabywcy Pawła Fussa w kwocie 300 zł. z przynal. z wyroku sądu karnego w Rzeszowie z dnia 22go czerwca 1867 liczb. 4407 wypływającej, na dniu 8go sierpnia, a gdyby ten termin bezskutecznie upłynął, na dniu 26. sierpnia 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. konskr. 255 w Woli Żarczyckiej położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej Antoniemu Olechowskiemu własnej, składającej się z domu mieszkalnego z stajnią i chlewem, tudzież gruntu około 6 morgów obejmującego.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 575 zł. w. a., niżej której realność ta przy powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

10procentowe wadyum ma być do rąk komisyi licytacyjnej złożone.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i oszacowania mogą być każdego czasu w sądzie przejrzane.

Leżajsk, dnia 15. czerwca 1870.

(1601) **Edykt.** (1)

L. 676. C. k. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia Antoniego Krzysztyniaka z miejsca pobytu niewiadomego, że ojciec tegoż Antoni Krzysztyniak dnia 10. kwietnia 1869 w Dobieszynie z pozostawieniem ustnej ostatnej woli rozporządzenia umarł, i wzywa go, aby się w przeciągu roku od daty tego edyktu w tym sądzie zgłosił i oświadczenie swe wniósł, gdyż inaczej pertraktacya spadkowa z oświadczającemi się spadkobiercami i dla niego ustanowionym kuratorem Piotrem Klatką przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krosno, dnia 26. lipca 1870.

(1603) **Edykt.** (1)

Nr. 616. Ces. król. sąd powiatowy w Ropczycach zarządza na prośbę Natana Gipfla na podstawie prawomocnego wyroku z 21go listopada 1867 L. 2177 po bezskutecznym przepływie dwóch terminów termin trzeci do sprzedaży w drodze publicznej licytacyi realności pod Nr. k. 55 w Wielopolu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, z placu budowlanego w przestrzeni około 60 sążni kwadr. i murów opalonych się składającej, sądownie na 134 zł. w. a. oszacowanej, własnością Aschera Hillera będącej, celem zaspokojenia dłużnej kwoty 56 złr. w. a. z przynależytościami. Sprzedaż odbędzie się na dniu 8. sierpnia 1870 o 10tej godzinie przed południem w sądzie powiatowym w Ropczycach także za cenę niższą od szacunkowej. Wadyum wynosi 14 złr. w. a. O dalszych warunkach można powziąść wiadomość w sądzie.

O tem się wszystkich chęć kupna mających i strony sporne uwiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Ropczyce, dnia 20. maja 1870.

(1590) **Edykt.** (1)

Nr. 3945. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu wzywa Fabiana Rudowskiego, szeregowca 77. pułku piechoty Arcyksięcia Karola Salvator, który w bitwie pod Skalicami zginąć miał, by do roku do sądu tutejszego się zjawił, lub w tym samym czasie w inny sposób temuż sądowi o życiu swojem znać dał, w przeciwnym razie sąd do uznania go za zmarłego przystąpi.

Przemyśl, dnia 25. maja 1870.

(1594) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 4651. Zur Besetzung einer am k. k. Gymnasium zu Eger erledigten Lehrstelle der classischen Philologie mit deutscher Unterrichtssprache wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Mit dieser Stelle ist ein Gehalt von Achthundert Gulden (800 fl.) und das Anspruchsrecht auf fünf Quinquennalzulagen zu je Zwei Hundert Gulden (200 fl.) verbunden.

Gehörig belegte und an das hohe k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht stilisirte Competenzgesuche sind bis zum 10. August l. J. dem Landesschulrathe für Böhmen zu überreichen.

K. k. Landesschulrath für Böhmen.

Prag, am 20. Juni 1870.

(1606) **Edykt.** (1)

Nr. 36552. Lwowski ces. król. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia p. Ferdynanda Rott z Janowa, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciw niemu na prośbę Ozyasza Losch pod dniem 25. maja 1870 L. 27585 nakaz zapłaty sumy wexlowej 100 złr. w. a. z p. n. wydanym został, który zarazem doręczonym zostaje p. adwokatowi Dr. Nurkowskiemu jako kuratorowi ad actum dla nieobecnego z zastępstwem p. adwokata Dr. Waldmana ustanowionemu.

Lwów, dnia 12. lipca 1870.

(1591) **Edykt.** (1)

Nr. 8026. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, iż Dwora Fliegelmann prośbę o amortozywanie wekslu następnej treści „Buczacz dnia 23go maja 1864 Pr. 2600 fl. ö. W. Sechs Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima-Wechsel an die Ordre meiner eigenen die Summe von Gulden Zweitausend Sechshundert öst. Währ., den Werth baar erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht, Herr Josef v. Mysłowski in Zwiniacz, z. B. in Buczacz Ludwik Szawłowski m. p., angenommen Józef Mysłowski m. p., a na stronie odwrotnej — für mich an die Ordre des Hr. Marcus Weiser in Buczacz, den Werth erhalten — Buezacz, am 1. Juni 1864, Ludwik Szawłowski m. p. — für mich an die Ordre der Fr. Dwora Fliegelmann in Buczacz, den Werth erhalten, Buczacz am 1. November 1866 Markus Weiser m. p.“ wniosła, i że prośbie tej zadość uczyniono.

W skutek tego wzywa się posiadacza zgubionego wekslu, ażeby się nim do dni 45 przed sądem wykazał, inaczej bowiem weksel powyższy jako nie egzystujęcy, zaś prawne następstwa przeciw wekslem tym zobowiązanym jako zgasłe uznane będą.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, 28. czerwca 1870.

(1605) **Edict.** (1)

Nro. 1223. Bei dem k. k. Bezirksgerichte in Zborów hat Rubin Blau wider die Herrn Ignatz Waresch und Ladislaus Kempnek eine Klage wegen Zahlung von 125 fl. öst. W. ausgetragen, worüber die Tagfahrt auf den 16. Februar 1870 anberaumt gewesen ist.

Da jedoch die Klage mit dem obigen Termine den dem Wohn- und Aufenthaltsorte unbekannten Hr. Belangten nicht zugestellt wurde, so wird über weiteres Ansuchen des Klägers für die Hrn. Belangten ein Curator ad actum in der Person des Herrn Franz Szczepankiewicz bestellt, demselben die Klage zugestellt, und zur summarischen Verhandlung dieser Rechtssache die Tagfahrt auf den 9. August 1870 Vormittags 9 Uhr bestimmt

Die Geklagten werden mittelst Edict hievon mit dem in Kenntniß gesetzt, daß sie entweder bei dieser Tagsatzung entweder selbst, oder durch einen von ihnen bestellten Machthaber zu erscheinen haben, widrigens die wider sie eingeleitete Verhandlung mit dem auf ihre Gefahr und Kosten bestellten obgenannten Curator gepflogen und darüber entschieden werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zborów, am 20. Mai 1870.

(1557) **Kundmachung.** (3)

Nro. 1300. Vom Zabłotower k. k. Bezirksgerichte wird den unbekannten Erben der am 11. September 1869 zu Zabłotów verstorbenen Pinie Reischer geb. Fresser hiemit bekannt gegeben, es habe Anczel Reischer unterm 14. März 1870 z. Zl. 1300 wider Blima Fresser und die liegende Nachlaßmasse der Pinie Reischer wegen Rückstellung einer Stirnbinde von echten Perlen mit 7 Stück Diamanten besetzt, eines Paares Diamanten-Ohrgehängen und fünf Schnüre echter Halsperlen oder Zahlung der Beträge von 380 fl. 50 fl. und 70 fl. öst. W. s. N. G. die Klage h. g. angebracht, worüber unter gleichzeitiger Bestellung eines Curators ad actum für die mitgeklagte liegende Nachlaßmasse der Pinie Reischer in der Person des h. o. Insassen Jankiel Fresser zur mündlichen Verhandlung dieser Rechtssache die Tagfahrt auf den 21. Juli 1870 um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Es werden somit mittelst gegenwärtigen Edictes die bisher unbekannten Erben der genannten Pinie Reischer erinnert, die zur Vertheidigung der besagten Nachlaßmasse dienlichen Behelfe dem bestellten Curator mitzutheilen, und überhaupt das diesfalls Erforderliche rechtzeitig vorzukehren, und dies um so sicherer, als sie sonst die Folgen der Verabsäumung sich selbst zuzuschreiben haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Zabłotów, den 17. April 1870.

(1558) **Edykt.** (3)

Nr. 3684. Ces. król. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie uwiadamia niniejszym edyktem Berla Jankiew, iż na prośby Lipy Rauch de praes. 13. czerwca 1870 L. 3684 wydany został przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 50 złr. w. a. z p. n.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Berla Jankiew jest niewiadome, przeto został dla niego kurator w osobie p. adwokata Dr. Heynego z zastępstwem p. adwokata Dr. Starzewskiego postanowiony, i pierwszemu z nich powyższy nakaz zapłaty doręczony.

Wzywa się więc Berla Jankiew, ażeby do postanowionego dla niego kuratora zgłosił się, i temuż poruczoną informacyę udzielił, lub sobie innego zastępcę obrał, gdyż w razie przeciwnym złe skutki wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie winien.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 15. czerwca 1870.

(1569) **Edict.** (3)

Nro. 2791. Vom k. k. Kreisgerichte zu Neu-Sandez wird bekannt gemacht, daß Joachim Ettinger am 28. Jänner 1870 Zl. 441 eine Wechselklage wegen 367 fl. 50 kr. gegen Berl Gottselig und Cipres Gottselig eingebracht hat, und daß den Geklagten, da deren Aufenthaltnicht bekannt ist, Hr. Advocat Dr. Jarosz mit Unterstellung des Hr. Advocaten Dr. Olszewski zum Curator bestellt wird. Die Geklagten werden aufgefordert, dem bestellten Curator die Information und Behelfe mitzutheilen, oder dem Gerichte einen andern Bevollmächtigten namhaft zu machen.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Neu-Sandez, am 20. Juni 1870.

(1579) Obwieszczenie. (2)

Nr. 1813. Ces. król. sąd powiatowy w Mielcu podaje do publicznej wiadomości, i na skutek zawezwania c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 29. kwietnia 1870 L. 5249 celem wydobycia pretensyi wekslowej Akiwy Kleinmanna przeciw Wojciechowi Mercelemu 2ga im. Borzęckiemu w kwocie 550 złr. w. a. z p. p. egzekucyjna sprzedaż realności egzekuta własnej, w Mielcu pod Nr. k. 128 i 169 położonej, z placu i gruntu składającej się, w tutejszo-sądowej kancelaryi odbyć się mająca w trzech terminach, to jest: dnia 9. sierpnia, dnia 6. września i dnia 28. września 1870, zawsze o godzinie 10tej zrana pod następującemi warunkami rozpisaną zostaje:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 1400 złr. w. a.

2. Każdy chcę kupienia mający, wyjąwszy egzekucyę prowadzącego, winien złożyć przed licytacyą kwotę 140 złr. w. a. jako wadyum.

3. Kupiciel będzie obowiązany w przeciągu 30 dni po prawomocnem zatwierdzeniu licytacyi całą cenę kupna w gotówce pod rygorem relicytacyi na jego koszt do depozytu sądowego złożyć.

4. Po wypełnieniu warunku ad 3 zostanie kupicielowi dekret własności kupionej realności wydany, i tenże w fizyczne posiadanie takowej na koszt jego własny wprowadzony.

Resztę warunków można przejrzeć w tutejszym c. k. sądzie.

O niniejszem rozpisaniu licytacyi zawiadamia sąd obie strony i wszystkich wierzycieli hipotecznych do rąk ich własnych, wierzycieli zaś, którzyby później do hipoteki weszli, lub którymby uchwała niniejsza albo wcale nie, albo zapoźno doręczoną została, przez ustanowionego dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dr. Busia i przez edykt.

Mielec, dnia 13. czerwca 1870.

(1578) Obwieszczenie. (2)

Nr. 10035. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Filip Walter przeciw Janowi Flath o zapłacenie wekslowej sumy 106 złr. a. w. wniósł pozew i o pomoc sądową prosił, w skutek czego wydany został pod dniem 4. lipca 1870 nakaz zapłaty.

Ponieważ pobyt zapozwanego niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dr. Kapiszewskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Kwiatkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie będzie przypisać musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 4. lipca 1870.

(1575) Obwieszczenie. (2)

Nr. 27700. W celu wypuszczenia budowli zachowawczych w latach 1870, 1871 i 1872 wykonać się mających na gościńcach rządowych w obrębie starostwa Samborskiego, odbędzie się w temże starostwie dnia 1. sierpnia r. b. o godzinie 12tej w południe licytacya przez oferty.

Cena fiskalna robót przeznaczonych na rok 1870 do wykonania wynosi 2276 złr. 47½ kr. w. a.

Bliższe warunki tej licytacyi, przy której zaofiarowania wyżej ceny fiskalnej także przyjmowane będą, przeglądnąć można w starostwie wymienionem podczas godzin urzędowych.

Osoby życzące sobie objąć to przedsiębiorstwo na cały trzyletni przeciąg czasu, lub też tylko na rok 1870, zechcą podać najdalej do terminu dla rozprawy oznaczonego oferty pisemne zapieczętowane, należycie ostęplowane i zaopatrzone w 5% wadyum z wymienieniem ceny nie tylko cyframi, ale też i literami c. k. staroście w Samborze.

Oferty nie ułożone wedle przepisów, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. lipca 1870.

(1559) Obwieszczenie. (3)

L. 19062. W celu zabezpieczenia dostawy materyału do pokrywania gościńców państwowych w Przemyskim okręgu budowniczym na lata 1871, 1872 i 1873 odbędzie się dnia 16go sierpnia 1870 o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie w Przemyślu licytacya przez opieczętowane oferty.

Rzeczona dostawa szutru wynosi na rok 1871 razem 4040 pryzm w cenie fiskalnej 14695 zł. 43½ kr. w. a.

Bliższe warunki licytacyi można przejrzeć w wymienionem c. k. starostwie.

Osoby, chcące objąć to przedsiębiorstwo na cały trzyletni przeciąg czasu lub też tylko na rok 1871, winni są przed wskazanym powyżej terminem wnieść opieczętowane oferty zaopatrzone w 5proc. wadyum z wymienieniem cen nie tylko cyframi ale i literami do c. k. starostwa w Przemyślu.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4. lipca 1870.

(1555) Konkurs. (3)

L. 10160. Posada oficyała ostatniej klasy w obrębie c. k. krajowej Dyrekcyi poczt we Lwowie z pensyą rocznie 700 zł. i z obowiązkiem złożenia kaucyi w kwocie 600 zł.

Ubiegający się o tą posadę winni są swoje w potrzebne dowody zaopatrzone podania w przepisanej drodze do czterech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie wnieść.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 26. czerwca 1870.

Concurs.

Nr. 10160. Im Bereiche der k. k. galiz. Post-Direction ist eine Offizialsstelle letzter Classe mit dem Gehalte jährlicher 700 fl. und der Verpflichtung zum Erlage der Caution von 600 fl. zu besetzen.

Die Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre gehörig instruirten Gesuche binnen vier Wochen im vorgeschriebenen Wege bei der k. k. galiz. Postdirection in Lemberg zu überreichen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 26. Juni 1870.

(1550) Edict. (3)

Nro. 1956. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Bircza wird in Folge Ersuchschreibens des k. k. Handelsgerichtes zu Prag vom 24. März 1870 Zl. 17869 zur Hereinbringung der vom Julius Maschka wider Moritz Zyka ersiegten Betrages von 420 fl. öst. Währ. sammt Nebengebühren, die mit obbezogenem Beschluße bewilligte executive Feilbietung der am 7. April 1869 gepfändeten, und auf 510 fl. öst. W. abgeschätzten, dem Schuldner Moritz Zyka gehörigen, in Kreców befindlichen Fahrnisse, namentlich sechs Stück Pferde, auf zwei Terminen, d. i. am 7. und 14. September 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Orte Bircza unter der Bedingung ausgeschrieben, daß diese feilzubietenden Sachen nur gegen baare Bezahlung, und zwar: am ersten Termine nur über oder um den Schätzungswerth, am zweiten Termine aber auch unter dem Schätzungswerthe an den Meistbietenden werden hintangegeben werden. Wozu Kauflustige eingeladen werden.

Bircza, den 28. Juni 1870.

(1552) Obwieszczenie. (3)

L. 1489. C. k. sąd powiatowy w Mielcu ogłasza niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Chany Margulies przeciw Jakóbowi Senftowi pto. 324 zł. w. a. z przynal. do relicytacyi realności w Padwi pod Nr. k. 178 położonej, na 2005 zł. w. a. oszacowanej, termin w tutejszym c. k. sądzie na dzień 3. sierpnia 1870 o godzinie 10. zrana pod warunkami edyktem tutejszo-sądowym z dnia 10. stycznia 1869 do l. 3675 ogłoszonemi wyznaczony zostaje, z tym dodatkiem, że przy terminie tym realność powyższa także poniżej ceny szacunkowej w myśl §. 751 spraw sądow. sprzedaną zostanie.

Mielec, dnia 12. czerwca 1870.

(1565) Ogłoszenie konkursu. (3)

L. 4?48-Pr. W celu obsadzenia trzech posad weterynarzy powiatow. z płacą roczną 400 zł. w. a. i X. klasą dyet z siedzibą w Brodach, w Zbarażu i Husiatynie rozpisuje się konkurs do 10. sierpnia 1870 roku, do którego dnia ubiegający się o te posady podania swoje w drodze przełożonego urzędu do galicyjskiego c. k. prezydyum Namiestnictwa wnieść mają.

Do podań tych należy dołączyć dyplom weterynarski, tudzież świadectwa co do wieku, stanu, znajomości języków krajowych i dotychczasowej praktyki.

Kompetenci nie zostający w służbie publicznej mają wnieść podania swoje na ręce dotyczącego p. starosty.

Od c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 3. lipca 1870.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galic. Zakład kredytowy włościański.

W myśl uchwały Walnego Zgromadzenia z 29. kwietnia b. r.

wylosowanie listów zastawnych

w ilości **71500** złr. wal. aust.

emisyi z roku 1869

nastąpi w dniu **16. lipca b. r.** o godzinie 10. przed południem w lokalnościach Zakładu.

(1567—3) Dyrekcya.

Nr. 7. K. k. priv. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am **1. Juli 1870** stattgehabten **siebenten Ziehung** der 5%tigen **Staats-Domänen-Pfandbriefe** wurden nachfolgende 1500 Nummern gezogen:

Nr.	103.001	bis	103.100	Nr.	273.601	bis	273.700	Nr.	356.401	bis	356.500
„	242.101	„	242.200	„	276.701	„	276.800	„	370.201	„	370.300
„	249.001	„	249.100	„	310.801	„	310.900	„	409.601	„	409.700
„	249.301	„	249.400	„	318.701	„	318.800	„	479.001	„	479.100
„	269.301	„	269.400	„	330.401	„	330.500	„	481.901	„	482.000

Die Rückzahlung dieser gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1. September 1870 an, bei den **Cassen der Anstalt in Wien und Paris.** (1554)

Nachverzeichnete bei den früheren Ziehungen verloste Domänen-Pfandbriefe sind bis heute nicht eingelöst worden:

Nr.	8,835	bis	8,838	Nr.	122.780	bis	122.790	Nr.	263,2?6	bis	—	Nr.	430,222	bis	—
„	8,840	„	—	„	126,201	„	126.300	„	263,701	„	263,723	„	430,258	„	430,271
„	8,843	„	8,846	„	151,513	„	151,514	„	273,714	„	273,727	„	435,801	„	435,815
„	20,247	„	20.249	„	151,523	„	151,524	„	273,761	„	273,762	„	435,822	„	435,836
„	36,446	„	—	„	151,526	„	151,532	„	277,852	„	278,854	„	435,848	„	435,871
„	36,478	„	36.481	„	151,551	„	151,573	„	278,870	„	—	„	443,601	„	443,650
„	38,725	„	—	„	155,801	„	155,811	„	310,301	„	310,350	„	443,680	„	—
„	38,739	„	38,741	„	158,701	„	158,707	„	310,371	„	310,380	„	462,628	„	462,685
„	38,771	„	38,773	„	158,710	„	158,744	„	310,395	„	310,398	„	462,697	„	—
„	41,959	„	41.960	„	158,773	„	158,800	„	310,435	„	310,439	„	472,513	„	472,524
„	61,301	„	61,400	„	170,366	„	170.381	„	310,493	„	—	„	475,733	„	475,771
„	64,847	„	64.848	„	195,301	„	195,302	„	338,051	„	338,053	„	479.542	„	479,569
„	69,200	„	—	„	195,330	„	195,335	„	338,067	„	338,070	„	479,572	„	479,592
„	72,201	„	72,210	„	195,338	„	195,386	„	338,092	„	338,100	„	479,601	„	479,607
„	72.223	„	72.225	„	246,102	„	246,106	„	356,631	„	356.642	„	479,653	„	479,655
„	72.228	„	—	„	246,120	„	246.126	„	356,660	„	356,668	„	479,680	„	479,700
„	72.231	„	72.280	„	246,128	„	—	„	391,817	„	391,819	„	481,853	„	481,867
„	111,297	„	111,300	„	246,134	„	246,139	„	391,838	„	391,840	„	481,872	„	481,899
„	117,331	„	—	„	246,185	„	246,200	„	415,533	„	415,500	„	486,008	„	486,012
„	121,601	„	121.603	„	250.223	„	250,272	„	430,214	„	—	„	486,014	„	486,027
„	122.724	„	122.773	„	263,239	„	—	„	430,216	„	430,217	„	486,033	„	486,046

Z c. k. galic. drukarni rządowej.